

Suomen Partiolaisten puolesta haluan onnitella teitä satavuotiaita juhlapäivänänne. Hieno saavutus! Ennen kaikkea haluan kuitenkin kiittää. Toisin kuin monessa muussa yhdistyksessä, partiossa satavuotiaaksi kasvamiseen ei riitä, että muutaman kerran vuodessa kokoonnutaan kokouspöydän äärelle päättämään hallinnollisista asioista. Lippukunnassa tarvitaan sen lisäksi viikoittaista toimintaa useammalle ryhmälle, retkiä, kesäleiri, kisoja, muita tapahtumia. Näitä kaikkia tarvitaan joka vuosi, ja kun sen vuoden kertoo sadalla, saadaan käsittämättömän suuri määrä toimintaa lasten ja nuorten hyväksi. Vielä syvemmälle kun mennään, löytyy se valtava joukko ryhmänjohtajia, leirikokkeja, huoltovastaavia, kämppäemäntiä, lippukunnanjohtajia, retkelle kuskaavia vanhempia, taloudenhoitajia, ohjelman suunnittelijoita ja niin edelleen - juuri niitä vapaaehtoisia, joita ilman tuota toimintaa ei olisi. Niitä vapaaehtoisia, jotka pitävät lippukunnan pystyssä ja voimissaan. Juuri teitä, ja teidän edeltäjiänne sadan vuoden ajalta.

Kun puhutaan satavuotiaasta lippukunnasta, tulee usein ensimmäisenä mieleen perinteet. Se pitkä historia, joka teidän takaanne löytyy.

Uskon kuitenkin, että teidänkaltaistenne menestyksen tae löytyy ihan toisesta suunnasta. Te olette uskaltaneet ja osanneet katsoa aina eteenpäin, tulevaisuuteen. Olette uskaltaneet antaa vastuuta aina uusille tekijäpolville, uskaltaneet kyseenalaistaa, uskaltaneet tehdä sopivasti vallankumouksia.

Elääkseen satavuotiaaksi lippukunta tarvitsee kykyä tasapainotella vastakohtien välillä: sopivassa suhteessa uudistamista ja säilyttämistä, rämäpäisyyttä ja malttia, kyseenalaistamista ja tyytymistä. Riittävästi hulluttelua ja sisäpiirin juttuja, jotka kantavat sukupolvien yli. Riittävästi hulluttelua ja sisäpiirin juttuja, jotka jokainen sukupolvi pääsee keksimään itse itselleen.

Ennen kaikkea sellainen lippukunta tarvitsee hyviä johtajia. Johtajia, joka katsovat ja menevät eteenpäin myös silloin, kun olisi mukavampaa ja turvallisempaa jäädä paikoilleen. Johtajia, jotka pitävät omalla esimerkillään huolen, että partio pysyy liikkeenä, ei jämähä organisaatioksi. Johtajia, jotka nostavat nuorempia, eivätkä pidä valtaa itsellään. Johtajia, joiden tukeen ja neuvoihin voi aina luottaa. Tiedän, että sellaisia johtajia istuu tässäkin salissa kymmeniä. Kiitos teille.

Erytisen hienoa on olla juhlimassa satavuotiasta tyttöpartiolippukuntaa. Suomi ei ole sukupuolten suhteen täysin tasa-arvoinen nytkään, mutta vielä vähemmän se oli sitä sata, viisikymmentä tai vaikka kolmekymmentä vuotta sitten. Partio on kuitenkin antanut tytöille ja nuorille naisille mahdollisuuden kasvaa johtajiksi, ottaa isoja vastuutehtäviä ja viedä yhteiskuntaa eteenpäin kaikkina näinä vuosina.

Suomi oli yksi maailman ensimmäisiä partiotyttömaita. Täällä katsottiin jo vuonna 1910, että partio sopii yhtä hyvin tytöille kuin pojille. Meillä partiotyttötoiminta poikkesi kuitenkin muusta maailmasta siinä, että alusta asti tavoitteena oli kasvattaa tytöistäkin "yhteiskunnalle hyödyllisiä yksilöitä" - ei siis vain leivonnan ja puutarhatyöt taitavia kotitalousihmeitä, kuten niin monessa muussa maassa.

Näillä main vietämme muuten toistakin partion kannalta historiallista merkkipäivää: Sata vuotta sitten toukokuussa perustettiin kaikki maan partiolaiset yhteen kokoava Suomen Partioliiitto - Finlands Scoutförbund. Siihen kuuluivat ihan kaikki Suomen partiolaiset - samoin kuin nyt Suomen Partiolaisiin.

20-luvun alussa yhtenäinen liitto alkoi kuitenkin pikkuhiljaa hajota suomen- ja ruotsinkielisiin, tyttöihin ja poikiin, vapaaseen ryhmään ja niin edelleen. Siltä ajalta on säästynyt myös erään partiotyttöjohtajan kirje, jossa hän vetoaa sen puolesta, että tytöt saisivat jäädä poikien kanssa samaan järjestöön. Näin hän kirjoittaa: "Tuskinpa meistä tytöistä on erikoista vaivaa ollutkaan, olemme koettaneet olla hiljaa ja siivolla ja toivomme, että meitä edelleenkin kärsittäisiin."

Tuota lausetta lukiessani ajattelin teitä Kouvolan Tyttöpartiolaisia. Teillä on tainnut olla aika erilainen asenne kuin kirjoittajalla. Näin loppuun haluankin muistuttaa, että toimisitte sekä elämässä että partiossa jatkossakin just toisin kuin tuo eräs partiojohtaja sata vuotta sitten kirjoitti.

Pitäkää pää pystyssä ja sopivasti meteliä itsestänne, sen te todellakin ansaitsette. Älkää koskaan ajatelko, että hyvä käytös olisi yhtä kuin hiljaa pysyminen ja kaikkeen mukautuminen. Kyseenalaistakaa, jos joku ei toimi niin hyvin kuin voisi toimia. Tarjoutukaa rohkeasti itse johtajiksi ja tekijöiksi.

Tämä on nimittäin se asenne, jolla maailmaa muutetaan, ja maailman muuttaminen taas on se tehtävä, jota varten me partiolaiset olemme olemassa.

Anna Munsterhjelm
Puheenjohtaja | Ordförande | Chief Scout

Suomen Partiolaiset | Finlands Scouter | The Guides and Scouts of Finland